

Fialova vláda pokračuje v nákupech válečného šrotu...

- editor007 | 14. června 2024

ČESKO: Vláda rozhodla o nákupu 77 tanků Leopard za 52 mld. korun. Tedy „necelých“ 700 mil. korun za jeden tank. No, nekup to. Samozřejmě, že to není cena konečná. Do nákupu se jistě bude promítat vliv inflace, cena vybavení, která se může „flexibilně“ navyšovat, takže celková cena jednoho tanku Leopard může do doby dodání dosáhnout klidně 1 miliardu korun.

Tato vláda již rozhodla také o nákupu 24 amerických stíhaček F-35, na které je možné zavěšovat rakety s nukleárními hlavicemi. Konečná cena těchto stíhaček je poněkud nejasná. Nejčastější odhady hovoří o částce 200 až 300 mld. korun za všech 24 strojů. Samozřejmě, že nákup již osvědčených, ale nových gripenů ze Švédska by byl podstatně levnější. Kromě toho jsou naši piloti již na tento typ letadel zvyklí, takže „přecvičení“ pilotů by zřejmě nebylo tak náročným dílem, jako zacvičení na zcela nové americké stíhačky. Vyrobené podle úplně jiného konceptu, nežli jaký mají švédské stroje.

Nákup těchto zbraní má několik závažných aspektů. Tím prvním aspektem je, že se jedná o vysloveně útočné zbraně. Tedy srozumitelně řečeno, jsou to zbraně, které nejsou určeny k obraně teritoria republiky, ale k útoku na východ Evropy. Tento Drang nach Osten se týká výlučně Ruska. Američané sní o vytvoření obří evropské flotily několika set letadel F-35, které smetou každou sílu, která se jim postaví. Jinak řečeno, za 10 let, až ty stovky stíhaček F-35 budou v Evropě v provozu, by Rusko muselo akceptovat, pokud by nechtělo vyvolat jaderný konflikt (konvenční válku by pak jasně prohrálo), diktát Západu prakticky v čemkoliv. Připojení Ukrajiny k NATO, připojení Gruzie či jiné postsovětské republiky k NATO. A moc a rozpínavost Západu by se pak nejspíš soustředila na střední Asii (zejména Kazachstán) tak, aby NATO v budoucnu hraničilo přímo s Čínou.

Druhý faktor, který je třeba zdůraznit, je vzrůstající moc vojensko-průmyslového komplexu zejména Spojených států, zj. růst jeho finančního potenciálu. A tedy jeho korupčních možností. Když jsem byl v roce 2007 ve Washingtonu a hovořil jsem v Kongresu USA s několika velmi příjemnými kongresmany (senátory i poslanci), všichni, s výjimkou jednoho idealistického člena Sněmovny reprezentantů USA, mluvili o zbraních, základnách a zbrojení. Prostě moc vojensko-průmyslového komplexu nad politickým životem USA je naprosto fenomenální. Dnes ovšem a v příštích deseti letech bude vojensko-průmyslový komplex Spojených států ještě mocnější, protože obří zakázky, které se jen pohnou směrem do amerických zbrojovek, povedou k další militarizaci americké ekonomiky a militarizaci mozků amerických politiků.

Američanům by mělo docházet, že třetí svět nebo chcete-li globální jih anebo chcete-li ještě jinak, jeho nejpodstatnější a nejmocnější část - země BRICS - se sice v různé formě, ale přesto, nechtějí již dále podřizovat přáním Západu, zj. USA (a tedy NATO).

Podobné posilování armád zemí NATO v Evropě, jaké zažívá naše armáda, roztočí spirálu zbrojení a nutně povede k vojenské alianci mezi Ruskem a Čínskou lidovou republikou (ČLR). A samozřejmě i tato aliance a její příznivci po celém světě budou zbrojit tempem, které dnes vykazují země NATO počínaje Spojenými státy. Je faktem, že ani Čína, ani Rusko nenesou obrovskou finanční zátěž, kterou pro Spojené státy musí být desítky základen po celém světě. I když velkou část nákladů USA přenášejí na hostitelské země, ve kterých mají vojenskou přítomnost, přesto je to stojí ohromné peníze.

Ale zpět k našim státním výdajům. Nákupy pouhých dvou zbraňových systémů – stíhaček a tanků – v souhrnu vyvolají potřebu zaplatit možná až půl bilionu korun.

V Hospodářských novinách se ve středu objevil titulek, že „Pro Česko jsou ideální dva nové reaktory. Jeden přijde na 340 miliard.“ Samozřejmě, když naše politické elity, jistě ovlivněné z Washingtonu, rozhodly o vyřazení potenciálně levnějších dodavatelů jaderných reaktorů, kterými jsou Rusko a Čína, tak se nemůžeme divit, že nám nabobtná cena z původních max 250 mld. Kč za jeden reaktor na 340 mld. korun za jeden reaktor. A za dva reaktory je to téměř 700 mld. Kč. Ta cena časem ještě poroste s ohledem na inflaci. Takže budoucí závazky státu, které ten bude muset řešit v příštích 20 letech v oblasti energetiky a zbrojení, budou představovat obrovskou sumu cca 1 bilionu 200 miliard korun. To je, podle mého názoru, už za hranicí finanční kapacity českého státu.

Vzpomínám, jak jsem ve své vládě uvažoval o každém milionu korun, který se rozděloval z rozpočtové rezervy. Dnes člověk vidí výdajovou povodeň, která zasáhne české veřejné rozpočty a tedy i české obyvatelstvo a nemůže se neprojevit na jeho životní úrovni její stagnací či dokonce poklesem.

A to máme před sebou ještě v novém Evropském parlamentu prakticky nepřehodnotitelný Green Deal. Všechno, co slibovaly úspěšné politické strany před volbami do EP u nás, bylo politickým blufem směřujícím jen k oblafnutí voličů. Což se některým stranám vcelku povedlo. Opatření Green Dealu budou Evropy poměrně nemilosrdně vyžadovány a zdraží život Čechů v příštích 10 – 15 letech velmi výrazným způsobem. Málo Čechů, zejména těch, kteří mají peníze na kontech, si uvědomuje, že díky cca 30% inflaci přišli vlastně o téměř třetinu svých vkladů. A že se jim snížily také reálné příjmy za poslední dva roky, jejichž úroveň bude doháněna nejméně po deset let.

A v těch 10 letech jistě nějaká „moudrá“ vláda bude chtít prosadit zavedení eura. Možná dokonce, že se podaří zreálnit současnou hodnotu koruny, odstranit její podhodnocení vůči euru a dolaru zhruba o pětinu. Ale to mnoho neznamená. Protože česká ekonomika má prakticky oligopolní charakter a ceny a tržní podmínky, jak jsme to zažili v posledních dvou letech, diktují obří,⁷ převážně nadnárodní společnosti, které budou postupovat po zavedení eura ve vztahu k cenám úplně stejným způsobem jako v předchozích dvou letech. Všechno (tedy zavedení eura) zaplatí čeští lidé a nadnárodní společnosti si budou mastit kapsy a zvyšovat zisky. Tak, jako v průběhu posledních dvou let. Bohužel, tento můj pohled není pesimistický bezdůvodně. Je zcela realistický. A to nemluvím ani o tom, že současná vládní reprezentace, která se za rok a půl může změnit, není vůbec schopna rozhybat českou ekonomiku. Ta v podstatě stále stagnuje. Příští vláda snad přinese do ekonomiky jinou odbornost a zvýší optimismus lidí a jejich ochotu utrácet a zvyšovat tak HDP států.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)